

lige for de forskellige Erhverv paa Landet. Der fandtes og findes fremdeles ikke noget saadant i Byerne. Derfor tog jeg Sigte paa de Forhold ude paa Landet, og dersom det var blevet vedtaget saaledes, som Udvalget har vedtaget det, saaledes at dette Misforhold paa Landet skulde rettes, og der dermed var sat Punktum for Sagen, vilde jeg ikke have fundet Anledning til at gaa videre og tænke paa Byerne. Men saa viser det sig, at den Indtægtsnedgang, Staten vilde lide ved, at man indfører 2,500 Kr.s Fradrag for alle Ejendomme paa Landet, antog man, maatte erstattes ved at forhøje Promillen, og derved fremkom det Forhold, at ogsaa Byerne kom til at udrede en Betaling for et Gode, de ikke fik Del i, og derved fremkommer en Ulighed. Det er klart, at denne Ulighed maatte man ønske at faa rettet, og det er — som allerede sagt af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) — en Tanke, som paa ingen Maade har ligget Forslagsstillerne og heller ikke mig fjernt. Jeg har haft den stille Forventning, at vi kom nok dette Skridt videre og fik denne Ulighed rettet, naar vi først vare enige om det, vi nu ere enige om, det, der nu er fremsat Forslag om her.

Men jeg vil for Resten sige, at mere ensidig er jeg ikke paa Byernes Vegne, end at den Fordel, jeg anser det for at være, at man havde faaet slettet det Ulighedspræg, der herskede mellem de forskellige Erhverv i Landdistrikterne, vilde jeg have regnet for at være saa stor, at jeg vilde være gaaet med dertil, ogsaa naar vi ikke havde faaet, hvad der synes at være Ud-sigt til at faa, et tilsvarende Fradrag i Byerne. Naar det kommer til Stykket, vil den Byrdeoverføring, der finder Sted, ikke blive saa haard, at den vil blive tryk-kende for den enkelte. En Ejendom paa 10,000 Kr., der nu betaler 11 Kr. i Ejendomsskyld, vil komme til at betale 12 Kr., altsaa 1 Kr. mere om Aaret. Paa samme Maade vil det gaa for de større Ejendomme, saa nogen Grund til at holde lange Taler og rejse en stor Bevægelse af den Grund vil der ikke være. Men det ønskeligste og smukkeste er, at man tilstræber at tilveje-bringe fuldstændig Ensartethed overalt. Jeg havde haabet, at denne Sag ikke var endt med det Forslag, vi stillede, men at der vilde blive stillet Ændringsforslag. Det glæder mig, at de ere bebudede.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting længere. Jeg vil slutte denne korte Redegørelse for mit eget Vedkommende med at slutte mig til den Tak, der er rettet til

Regeringen, ikke alene fordi den er gaaet med til Forslaget, men ogsaa har understreget, at den selv ønskede at skabe fuld-stændig Lighed ved at foretage dette Fradrag ogsaa for Byernes Ejendomme.

Bang: Hvad der forbavtede mig mest den Gang, jeg søgte at sætte mig ind i det foreliggende Forslag, var iblandt Navnene paa dem, der stillede Forslaget, at finde det ærede Medlem, der nu satte sig. Jeg følte mig overbevist om, at det var ved en Fejltagelse, det ærede Medlem var kommet til at sætte sit Navn derunder, jeg kunde ikke ret vel tænke mig, at en Repræsentant for København med fuld Bevidsthed kunde være Medforslagsstiller til et Forslag, som gik ud paa at læsse en ny Byrde af over 100,000 Kr. om Aaret over paa København. Det forekommer mig, at en letsindig Handlemaade var i Virkeligheden den bedste Undskyldning overfor de Vælgere, som det ærede Medlem nu om føje Tid skal staa Ansigt til Ansigt med. I København vil Fradragsbestemmelserne for Enbeboelsesejendomme komme til at betyde saa godt som Nul. Der fandtes i København ved Tællingen 1906 i alt 1,443 Ejendomme med en Beboelseslejlighed. Selv om de alle som en fik fuldt Fradrag paa 2,500 Kr., vilde det kun blive en forsvindende Brøkdel af Københavns samlede Ejendomsskyld, nemlig 4,329 Kr. aarlig. Dertil kommer, at det store Flertal af disse Ejendomme ikke vilde falde ind under Loven, idet det er Villaer, som for største Delen bebos af Bourgeoisiet, og de ganske faa Ejendomme, der falde ind under Loven, ere i Forvejen saa godt som alle frie. Resultatet bliver, at hvis man lægger Finans-aaret 1908—09 til Grund, vil København faa en Forøgelse af Statsejendomsskylden med 109,600 Kr., Frederiksberg med ca. 24,100 Kr. Det vil i alt for alle Landets Byer blive en Merbelastning paa over et Par Hundrede Tusinde Kroner. For Københavns Vedkommende vil Resultatet, hvis Forslaget skulde blive til Lov i den Skikkelse, det nu har, blive, at det ikke bliver Ejendomsbesidderne, som komme til at bære Merbelastningen, men Københavns Kommune, idet de 2,3 pro mille, hvormed Kommunen saavel som Staten opkræver Ejendomsskyld, vil fordeles paa den nye Maade, saa at Staten fik 1 Kr. 20 Øre af hver 1,000 Kr.s Værdi, hvor den tidligere har faaet 1 Kr. 10 Øre. Det er bebudet, og den ærede Ordfører har erklæret sig enig i den Tanke, at Skattebestemmel-sen for København maatte i saa Tilfælde forandres, saa at Spillerummet, de 2,3 pro